

Suzukimetoden är inte japansk

- om strukturer och organisationer i den internationella Suzukigemenskapen

Många påstår, felaktigt, att Suzukimetoden är en japansk undervisningsmetod. Men det är den ju, kan jag höra dig kära läsare säga och nästan sätta kaffet i vrångstrupen. Vad menar den här artikelförfattaren egentligen?

Jag menar att Suzukimetoden aldrig hade blivit verklighet om inte Shinichi Suzuki hade flyttat till Tyskland och blivit utlänning på heltid. Det var i det internationella mötet som medvetenheten om modersmålets inlärningsmetod kom till och det var Suzukis erfarenheter som utlänning i Tyskland som gjorde att han kom på idén att utveckla sin undervisningsmetod.

Suzukimetoden är som sagt inte japansk, varken i ursprung eller utövande, utan internationell.

För att metoden ska kunna fungera internationellt behövdes en struktur, med stöd av vilken barn över hela världen ska kunna ta del av och lära sig spela (eller sjunga). Det var Suzuki själv som tog initiativet till att grunda några av de organisationer vilka idag fungerar som Suzukimetodens bärare och kommunikationsbas för alla lärare, föräldrar och barn som deltar i musikundervisning enligt denna metod.

Internationella Suzukiförbundet

- ISA

International Suzuki Association (ISA) grundades 1983 på begäran av Suzuki. I sitt testamente gav både Shinichi Suzuki och hans fru Waltraud alla rättigheter (i vilket namn som de kommer - till exempel varumärke, upphovsrätt och så vidare) till Suzukimetoden (Suzuki Method™) och namnet Suzuki i samband med alla publikationer, inspelningar eller undervisningsmetod, till ISA. Det är alltså Internationella Suzukiförbundet som äger Suzukimetoden.

ISA är en organisation utan vinstsyfte med juridisk hemvist i USA. Detta betyder att alla intäkter, och eventuell ekonomisk vinst, stannar inom organisationen och aldrig betalas ut till någon som utdelning. Nu finns det i och för sig inte så stor fara för någon storvinst i ISA:s verksamhet, den årliga omsättningen ligger på ungefär 60 000 US dollar vilket i dagens penningvärde motsvarar ungefär 416 000 svenska kronor. Omsättningen har legat på denna nivå i många år.

Siffran är inte särskilt hög för en organisation som ska se till att Suzukimetoden finns i hela världen samt att metoden utvecklas och sprids. Förklaringen är den att ISA:s styrelse har en mycket medveten policy att hålla nere kostnaden. Som exempel på detta kan nämnas att den deltidanställda vd:n (som också jobbar som cellolärare) huserar ISA-kansliet en trappa upp i sitt bostadshus i Chicago i ett litet rum. Inga styrelseledamöter i ISA:s styrelse får någonting betalt för sitt arbete i styrelsen och sköter arbetet ideellt. Alla lärare som sitter i ISA:s många instrumentkommittéer och som har ansvar för utvecklingen av läromedel för de olika instrumenten, sköter också dessa uppdrag ideellt. Man kan säga att ISA inte är en rik organisation på pengar, men rik på kunskap, engagemang och välvilja hos alla dem som arbetar för den på olika sätt.

De regionala och nationella Suzukioorganisationerna

ISA har i dagsläget enbart fyra medlemmar. Dessa fyra medlemmar är de så kallade regionala Suzukiförbunden (se faktaruta). Vanligtvis är medlemmarna fem, men eftersom att det just nu pågår en omorganisation av regionen Asien (utanför Japan) kommer den att bli en ny regional organisation, vilken blir medlem i ISA inom kort. De regionala Suzukiförbunden är medlemmar som betalar bidrag till ISA, vilket utgör den största delen av ISA:s intäkter.

Europeiska Suzukiförbundet (European Suzuki Association - ESA) är Europas regionala Suzukiförbund. ESA är registrerat i England och har som medlemmar de 26 nationella Suzukiförbunden som finns i Europa, mellanöstern och Afrika. Är man medlem i ett av dessa nationella förbund, såsom Svenska Suzukiförbundet, är man automatiskt medlem i ESA och ISA.

ESA likt ISA är i budgetsammanhang också en liten organisation med en årsbudget på ungefär 50 000 brittiska pund eller 575 000 svenska kronor. I denna siffra ingår också ESA:s bidrag till ISA.

På liknande sätt som ISA håller man kostnaden nere med mycket ideellt arbete och att den deltidanställda

administratören upplåter ett rum på övervåningen i sitt hus i England till ESA:s kansli.

De regionala Suzukiförbunden utbildar Suzukilärare enligt licens från ISA (se faktaruta) och är därmed en viktig faktor i att uppehålla kvalitet och göra Suzukimetoden tillgänglig för så många som möjligt.

Medlemskapet i Svenska Suzukiförbundet är nyckeln till världen

Eftersom det internationella ursprunget och den internationella dimensionen i Suzukigemenskapen är så viktig, har ISA och de regionala och nationella Suzukiförbunden ett sammanhängande medlemskap för de individer, lärare, föräldrar och barn samt andra intresserade, som deltar i eller vill stödja undervisning enligt Suzukimetoden. I och med att Suzukirepertoaren är den samma för en elev i Sverige, USA eller Australien, finns det alltid möjlighet att igenom att spela tillsammans få till kommunikation och förståelse för varandra - även om man ser olika ut och inte pratar samma språk. Det är denna gemensamma källa till kommunikation och förståelse som är ett av de starkaste fundamenten för alla Suzukioorganisationer i världen. Den enkla nyckeln för oss i Sverige till denna gemenskap är vårt medlemskap i Svenska Suzukiförbundet. Genom medlemskapet kan vi delta i Suzukiaktiviteter, kurser och läger över hela världen, bidra till att utbildade Suzukilärare finns och se till att det finns undervisningsmaterial för alla Suzukiinstrument.

Haukur F Hannesson

En ung Haukur F Hannesson och en inte riktigt lika ung Shinichi Suzuki. Bilden togs i England 1983.

Haukur F Hannesson är Suzukicellolärare och lärarutbildare bosatt och verksam i Västerås. Han har sedan 1980-talet suttit i europeiska och internationella Suzukiförbundens styrelser, länge som ordförande och vice ordförande, och är nu ESA:s hederspresident. Han är vidare ordförande i European Suzuki Teaching Development Trust i England (ESTDT, se sidoartikel och faktaruta). Han har också arbetat som orkestermusiker, varit chef för Sundsvalls kammarorkester och Gävle symfoniorkester samt biträdande rektor för Nacka musikskola och är fil dr i kulturadministration och kulturpolitik (Arts Policy and Management).

